



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 744/2021
29.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Лазаревић, адвокат из ..., против туженог „ПКБ Корпорација“ а.д. Падинска Скела, чији је пуномоћник Зоран Ећимовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1865/20 од 16.10.2020. године, у седници одржаној дана 29.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца Саше Шекуларца из Београда, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1865/20 од 16.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1943/17 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи решење туженог број ... од 12.05.2017. године, о отказу уговора о раду тужиоца број ... од 08.03.2012. године са припадајућим анексима. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да суд туженог обавезе да га врати на рад. Ставом трећим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да суд туженог обавезе да га распореди на радне задатке према његовој стручној спреми и радном искуству. Ставом четвртим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка плати укупан износ од 135.750,00 динара.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1865/20 од 16.10.2020. године, ставом првим изреке одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П1 1943/17 од 06.02.2020. године. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1. тог члана Закона, пред другостепеним судом, које би могле да утичу на доношење законите и правилне одлуке.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог, на основу Уговора о раду од 08.03.2012. године, обављао послове Побижаним решењем број број ...од 12.05.2017. године, тужиоцу је отказан Уговор о раду са припадајућим анексима, због повреде радне обавезе, радне дисциплине и правила понашања утврђених Колективним уговором и Уговором о раду, члан 16. тачка 3, 4, 18, 44, 46, 47. и члана 16. став 2. алинеја 1. и 5, зато што је дана 22.03.2017. године, управљајући камионом са приколицом, по задатку да преузме и превезе вештачко ђубриво-амонијум нитрат из магацина ДП „Индустрија стакла“ до туженог, одступио од договорене трасе пута. На почетку радног времена, наведеног дана тужилац је сипао 78 литара горива у резервоар камиона до пуног резервоара (400 литара), с обзиром да је претходног дана 21.03.2017. године толико литара потрошио приликом обављања радних задатака. Тог дана је, камионом са приколицом из круга „ПКБ Копорација“ у Падинској Скели, у 9 часова кренуо за Панчево, са задатком да из магацина ДП „Индустрија стакла“ који користи друштво „Промис“ д.о.о. а са којим тужени има закључен уговор о продаји минералног ђубрива, преузме и превезе вештачко ђубриво-амонијум нитрат, до организованог дела „ПКБ Копорација“ – Газдинство „ПКБ Падинска Скела“. На основу пријаве да је видео надзором забележен истовар мањих џакова вештачког ђубрива из камиона ПКБ-а Синиша Шкорић, Предраг Милошевић из службе обезбеђења и Дејан Стајић, запослени код туженог, отишли су на паркинг „Азотаре“ ради провере добијених информација, те су провером кретања камиона којим су тог дана управљали Саша Шекуларец и Радивоје Станић, прегледом видео снимка сачињеног на телефонском апарату дана 22.03.2017. године утврдили да је око 11 часова тужилац паркирао камион на паркингу „Азотаре“ уз економско двориште, након што је утоварено вештачко ђубриво-амонијум нитрат (28 џамбо врећа по 850 килограма) у супротном смеру у односу на Падинску Скелу, где је требало да крене. Након тога, на паркинг „Азотаре“ стигао је Радивоје Станић својим камионом утовареним вештачким ђубривом а затим је узео жуто црево из кутије за алат на приколици камиона и њиме истакао гориво „еуро дизел“ из резервоара камиона у три канистера која је претходно узео из аутомобила марке „Golf“ беле боје, регистарских ознака РА 064 СН. Том приликом, тужилац је са горњег дела приколице свог камиона ступио три мања џака вештачког ђубрива и исте ставио у поменути аутомобил марке „Golf“. Око 13 часова Радивоје Станић је поново, по други пут, дошао камионом на паркинг „Азотаре“ и паркирао га у супротном смеру од превоза у коме је требало да крене. У моменту његовог доласка на паркингу се налазио Саша Шекуларец са својим камионом, па су заједно паркирали камионе тако да су направили латинично слово „V“, након чега су оставили своје камионе и отпешачили у непознатом правцу. Вратили су се након 45 минута, а по повратку их је сачекао исти бели „Golf“ којим је управљало непознато лице. Након тога, Синиша Шкорић је службеним возилом пришао том месту и затекао Сашу Шекуларца како истаче цревом гориво из резервоара камиона у канистер запремине 20 литара. Увидом у отпремницу од 22.03.2017. године утврђено је да је

Саша Шекуларац утоварио у магацину ДП „Индустија стакла“ у Панчеву 23 800 килограма минералног ђубрива и то 28 џамбо врећа од по 850 килограма. Мерењем камиона дана 22.03.2017. године у 20,34 часа, којим је управљао тужилац, утврђено је да камион са приколицом и укупним теретом тежи 37 360 килограма, а да је укупна тежина празног камиона са приколицом 13 860 килограма. Даном 23.03.2017. године у 07,52 часова у присуству тужиоца, Милована Додића, Радивоја Миленковића из службе за обезбеђење и Весне Трулић, магационера, извршено је контролно мерење камиона са робом и приколицом и констатовано да је камион са приколицом и укупним теретом (28 џамбо врећа) 37 380 килограма. Одузимањем од тежине камиона са приколицом и укупним теретом утврђено је да је тужилац довезао у зону I „ПКБ Копорација“ 23 700 килограма минералног ђубрива уместо 23 800 килограма колико је утоварено у магацину, уз могућност одступања у количини од 2 килограма по џамбо врећи. Даном 22.03.2017. године, камион којим је управљао тужилац прешао је укупно 73 километра и том приликом, следећег дана, 23.03.2017. године у јутарњим часова, после контролног мерења у присуству тужиоца утврђено је да је камион, са приколицом, натањкован са 42 литара горива до пуног резервоара на пумпи у економском дворишту „ПКБ Копорација“ зона I. Према извештају директора техничке оперативе од 31.03.2017. године просечна потрошња горива за камион са приколицом у периоду од 01.01. до 25.03.2017. године била је 30 литара на 100 километара, па је утврђено да недостаје око 18 литара горива, а мањак је констатован увидом у парагон блок број 189218. Након извршеног танковања 42 литара горива тужилац је заједно са запосленим Предрагом Милошевићем даном 23.03.2017. године, одвезао камион са приколицом у ком се налазило минерално ђубриво до газдинства „ПКБ Падинска Скела“ где је извршен истовар истог. Пре истовара минералног ђубрива на ваги газдинства је измерено да тежина минералног ђубрива износи 22 684 килограма о чему је сачињена потврда број 6355. Из опремнице број 17-350-004022 од 22.03.2017. године, која је потписана од стране тужиоца, утврђен је мањак минералног ђубрива од 100 килограма који представља разлику између запремљеног ђубрива (по опремници број 17-350-004022 од 23 800 килограма) и количине измереног ђубрива на ваги (23 700 килограма). Тужилац једаном 22.03.2017. године, одступио од договорене трасе пута тако што је, по завршеном утовару минералног ђубрива у кругу магацина ДП „Индустија стакла“ довезао камин са приколицом на паркинг „Азотаре“ уместо да крене у Падинску Скелу да истовари утоварено минерално ђубриво. Тужени тужиоцу није успео да лично уручи упозорење број 3386 као и решење о привременом удаљењу са рада број 3408 од 10.04.2017. године, са образложеним разлозима о отказу уговора о раду, па су му та писмена достављена поштом на адресу пребивалишта. Тужилац се, у остављеном року, изјаснио да није манифестовао намеру за присвајање имовине послодавца и да се ради о претпостављеној повреди радне обавезе пошто није намеравао да украде послодавчеву имовину, већ је имао проблем са радом камиона, а да вредност ствари коју је наводно желео да прибави, не прелази износ од 3.000,00 динара. На основу систематизације послова Сектора техничке оперативе код туженог, возач теретног возила преко 7 тона је одговоран за количину и квалитет примљене робе на превоз. Према Радном упутству за возаче теретног возила од 23.06.2014. године возач је, између осталог, дужан да се строго придржава договорене трасе пута, чува робу и возило паркира на претходно одређеном месту.

Врховни касациони суд налази да су, код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови правилно одбили тужбени захтев тужиоца којим је он тражио да

суд поништи решење туженог о отказу уговора о раду са припадајућим анексима, те да суд туженог обавезе да га врати на рад, као неоснован.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5. и став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 75/2014), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако нецелисходно и неодговорно користи средства рада и ако не поштује дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

У конкретном случају, тужилац је дана 22.03.2017. године утоварио амонијум нитрат, минерално ђубриво у укупној количини од 23 800 килограма, а код туженог је довезао 23 700 килограма, односно 100 килограма минералног ђубрива мање. Истог дана, у два наврата је одступио од договорене трасе пута и возило којим је управљао зауставио на паркингу „Азотаре“, па је контролом потрошње горива утврђено да нестоје 18 литара горива, тако што је прегледом видео снимка забележеног камерама „Азотаре“ утврђено да је тужилац источио гориво у три канистера која је предао непознатом лицу, а потом камион са робом оставио на паркингу другог привредног друштва. На тај начин тужилац је својом кривицом учинио повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине предвиђене одредбом члана 16. тачке 3, 21, 44, 46, 47 и члана 16. став 2. алинеја 1. Уговора о раду, па му је тужени, као послодавац, правилно отказао уговор о раду.

Тужилац у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање због изостанка вештачења вредности ствари (нафте и вештачког ђубрива). Тим наводима ревизије, правилност побијане пресуде се не доводи у сумњу, имајући у виду да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, пошто је тако прописано одредбом члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим и случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај.

Наводима ревизије, тужилац побија оцену доказа, што је такође без утицаја на одлучивање, имајући у виду да о томе које ће чињенице да узме као доказане, одлучује суд по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, сходно одредби члана 8. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**

АС